

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 10/2015-56

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. februára 2015 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika vo veci sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného spoločnosťou PROSMAN A PAVLOVIČ, advokátska kancelária, s. r. o., Hlavná 31, Trnava, za ktorú koná advokát a konateľ JUDr. Maroš Prosman, pre porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 163/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 16 C 373/98) takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 163/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 16 C 373/98) p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Nitra p r i k a z u j e vo veci vedenej pod sp. zn. 17 C 163/2008 konať bez zbytočných prieťahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré je mu Okresný súd Nitra povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Nitra j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 340,89 € (slovom tristoštyridsať eur a osemdesiatdeväť centov), na účet spoločnosti PROSMAN A PAVLOVIČ, advokátska kancelária, s. r. o., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 10/2015-37 zo 14. januára 2015 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 163/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 16 C 373/98).

Sťažovateľ, ktorý je odporcom v napadnutom konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“), namieta postup okresného súdu, ktorý považuje za nezákonný a spôsobujúci zbytočné prieťahy a predlžovanie právnej neistoty účastníkov konania.

V sťažnosti k tomu uvádza:

„V danom prípade sa odporca domáha už vyše 15 rokov ochrany svojho práva, ktoré bolo však medzitým právoplatne prejedikované pred cca 8,5 rokmi. Súd minimálne 68 mesiacov riadne nekoná, v zmysle citovaných zákonných ustanovení, po vrátení predbežnej otázky na nové konanie o tejto nekonal vôbec, 68 mesiacov ignoruje prekážku konania - prekážku raz rozhodnutej veci, podmienky konania neskúmal vôbec, a to ani na námietku účastníka konania, ale ani o vykonaní navrhovaného dôkazu nerozhodol, ani neuviedol, či tento dôkaz vykoná alebo nevykoná (§ 120, 118 O. s. p.). Tým, že toto neurobil, následne (o zbytočných 5 rokov a osem mesiacov neskôr) vykonáva nadbytočné a nehospodárne znalecké dokazovanie.

Uvedený postup súdu jednoznačne spôsobil prietahy v konaní, a to v trvaní minimálne 5 rokov a 8 mesiacov, nehovoriac o tom, že účastníkom konania spôsobuje po celý tento čas zbytočné trovy konania (trovy právneho zastúpenia, trovy vyhotovovania znaleckého posudku), bez právneho dôvodu obmedzil vlastnícke právo sťažovateľa k nehnuteľnosti, ktorú nadobudol po zrušení BSM a o ktorej nebolo pochyb, že do BSM nepatrí, narušil medziľudské vzťahy sťažovateľa, keďže nehnuteľnosti, ktoré dal súd oceňovať po 15 rokoch sú vo vlastníctve tretích osôb, ktoré sa dostali do právnej neistoty...

Postup okresného súdu nemožno hodnotiť ako sústredený a efektívny, pretože, ako vyplýva zo spisovej dokumentácie, napriek tomu, že Najvyšší súd vrátil na nové konanie aj konanie o predbežnej otázke, súd od 9. 9. 2008 o predbežnej otázke nezačal konanie vôbec, nielenže nevykonal dokazovanie podľa návrhu odporcu, hoci to bolo potrebné na zistenie procesných podmienok konania, ale ani sa k navrhovanému dokazovaniu nijako nevyjadril, ani o ňom nerozhodol, pričom navrhované dokazovanie bolo absolútne nenáročné, bez časového a finančného zaťaženia účastníkov konania, ale mohlo zabrániť nadbytočnému finančne a časovo náročnému dokazovaniu (znaleckým posudkom).

Keďže súd na moje návrhy, podnety a námietky nereaguje vôbec, cítim sa ponížený ale hlavne bezmocný.

Som si vedomý toho, že konkrétne z dôvodu raz rozhodnutej veci sa budem môcť domáhať svojho práva na Ústavnom súde SR po právoplatnom skončení veci, ale kým by som sa mohol obrátiť na ÚS SR, prešlo by cca ďalších minimálne 5 až 10 rokov

protizákonného konania. Aj keď verím, že v konečnom dôsledku, sa musí naplniť existujúce právo, domnievam sa, že v právnom štáte nie je možné pripustiť, aby vo veci, ktorá mala byť bezodkladne ukončená z dôvodu negatívnej procesnej podmienky, prebiehalo konanie ďalšie desaťročie, pričom vznikajú vysoké škody na majetku, ako aj nemajetková ujma všetkým účastníkom konania ako aj dotknutým subjektom.

Nijakým iným spôsobom, ako touto ústavnou sťažnosťou neviem dosiahnuť nápravu v konaní a zabrániť tak ďalším prieťahom v konaní, vzniknutých a naďalej hroziacich na základe toho, že:

- Najvyšší súd Slovenskej republiky vrátil na nové konanie aj konanie o predbežnej otázke, ale zákonná sudkyňa o predbežnej otázke od 9. 9. 2008 nezačala konanie vôbec,*
- neskúmania podmienok konania v novom konaní od 9. 9. 2008, a následne ani na námietku účastníka konania vznesenú písomným podaním zo dňa 4. 4. 2011, doručeným súdu dňa 18. 4. 2011,*
- z dôvodu nerozhodnutia o návrhoch na vykonanie dokazovania navrhnutých prvý raz písomným podaním zo dňa 4. 4. 2011, doručeným súdu dňa 18. 4. 2011,*
- vydávaním nedôvodných a nezákonných predbežných opatrení na majetok sťažovateľa, ktorý napr. ani do BSM nikdy nepatril, ako aj bez iného právneho dôvodu,*
- odročením pojednávania na neurčito, za účelom vypracovania znaleckých posudkov ohľadom ocenenia nehnuteľností a ustanovenie znalca na odhad nehnuteľností až o viac ako 2 roky,*
- vykonávaním nadbytočných dôkazov, avšak minimálne dokázateľne predčasných, nakoľko nebolo konané o predbežnej otázke (znaleckých posudkov na ohodnotenie nehnuteľností)*
- nedostatočným označením nehnuteľností patriacich do BSM v uznesení o nariadení znaleckého dokazovania, čo malo za následok nesprávny znalecký posudok.“*

Sťažovateľ využil možnosť domáhať sa nápravy prostredníctvom sťažnosti podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), ktorú podal 24. februára 2014

predsedovi okresného súdu. Podpredsedníčka okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti sp. zn. Spr. 1928/2014 z 24. marca 2014 vyhodnotila jeho sťažnosť ako neprípustnú.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Okresný súd Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 163/2008, porušil základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, aby bola vec sťažovateľa spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná.

2. Okresný súd Nitra je povinný uhradiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] primerané finančné zadostučinenie vo výške 10 000,- € na účet právneho zástupcu sťažovateľa Prosman a Pavlovič, advokátska kancelária s.r.o., vedený [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Nitra je povinný uhradiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] trovy konanie vo výške 1 522,97 € na účet právneho zástupcu sťažovateľa Prosman a Pavlovič, advokátska kancelária s.r.o., vedený [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Nitra, aby vo veci bezodkladne konal v súlade s Občianskym súdnym poriadkom, s rešpektovaním čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, tak, aby odstránil existujúci protiprávny stav tým, že:

- bez zbytočných prietahov preskúma podmienky nového konania, pri existencii neodstrániteľnej negatívnej podmienky konania konanie bez meškania zastaví,
- v prípade splnenia podmienok konania, začne najskôr konanie o predbežnej otázke,
- zdrží sa nariadenia vykonávania dôkazov, ako aj konania o vypořádavanie majetku v BSM, o ktorých dôvodnosti bude možné rozhodnúť až po ukončení dokazovania o predbežnej otázke,
- dôkazy bude vykonávať sústredene a efektívne, bez pochybení a s dôrazom na čo najrýchlejšie odstránenie stavu právnej neistoty.“

Ústavnému súdu bolo 24. júna 2014 doručené doplnenie sťažnosti, v ktorej sa sťažovateľ vyjadril k odpovedi predsedníčky krajského súdu na jeho žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti podpredsedníčkou okresného súdu sp. zn. Spr 1928/2014 z 24. marca 2014. Predsedníčka krajského súdu vo svojej odpovedi sp. zn. Spr 3018/14 z 21. mája 2014 považovala žiadosť sťažovateľa za neopodstatnenú. Všeobecné sudy zhodnotili obsah jeho sťažnosti a žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti ako namietanie procesného postupu súdu, preskúmanie ktorého nie je v kompetencii predsedu súdu. Sťažovateľ vo svojom vyjadrení dôrazne odmieta, že by jeho sťažnosť smerovala proti tomu, že súd nevyhovел jeho návrhom na doplnenie dokazovania. Vo vyjadrení uvádza, že *„Moja sťažnosť smerovala proti tomu, že súd riadne nekoná, o návrhoch vôbec nerozhodol, moje návrhy ignoroval, neskúmal podmienky konania a ak aj nejaký úkon urobil, jeho činnosť je nesústredená a neefektívna o odročovaniach bez preukázateľného dôležitého právneho dôvodu a v akých časových odstupoch ani nehovoriac.“*

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr 1348/14 doručeným ústavnému súdu 19. decembra 2014. Podpredsedníčka okresného súdu sa v ňom vyjadrila k jednotlivým námietkam sťažovateľa – o neskúmaní podmienok konania, nerozhodnutí o predbežnej otázke a zbytočnom rozsahu vykonávaného dokazovania, o vydávaní nedôvodných predbežných opatrení, o prieťahoch pri stanovení znalca a o nedostatočnom označení nehnuteľnosti v uznesení o znaleckom dokazovaní. Narušenie plynulosti konania pripustila pri ustanovovaní znalca, jednoznačne sa k opodstatnenosti sťažnosti ani k celkovej dĺžke namietaného konania nevyjadrila. Sudkyňa konajúca vo veci vo svojom vyjadrení uviedla, že skutočnosť, že konanie prebieha dlho, *„je zapríčinené správaním odporcu ohľadom nerešpektovania pokynu súdu, nakoľko pri vysporadúvaní BSM je potrebné podrobne zistiť masu a rozsah BSM, pričom odporca dodnes k uvedeným skutočnostiam neuviedol svoje stanovisko...“*. K veci dodala, že vykonáva úkony tak, ako jej je to časovo umožnené, vzhľadom na vysoko vzrastajúci nápad agendy PaNc, ktorú vykonávala popri agende C v období od septembra 2011 do septembra 2013.

Podpredsedníčka okresného súdu, ako aj sťažovateľ vyjadrili súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci prijatej sťažnosti. Ústavný súd preto so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd zisťoval z obsahu sťažnosti a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 17 C/163/08 (pôvodne sp. zn. 16 C 373/98) priebeh a stav konania. Zo súdneho spisu ústavný súd zistil tieto skutočnosti:

Súdne konanie začalo 22. decembra 1998 doručením návrhu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva na okresný súd, kde bola veci pridelená sp. zn. 16 C 373/98. O zrušení BSM za trvania manželstva právoplatne rozhodol okresný súd rozsudkom č. k. 25 C/156/98-10 zo 6. augusta 1998. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom č. k. 15 C 26/99-42 z 11. februára 2000. Stanovisko odporcu (sťažovateľa) k návrhu bolo súdu doručené 6. apríla 2000, prílohy k vyjadreniu 11. apríla 2000.

Okresný súd stanovil termín prvého pojednávania na 12. apríl 2000 (takmer rok a 3 mesiace po doručení návrhu na začatie konania). Pojednávanie, ktorého sa zúčastnila len právna zástupkyňa odporcu (právny zástupca navrhovateľky sa ospravedlnil pre práceneschopnosť), súd odročil na 2. jún 2000.

Pojednávanie konané 2. júna 2000 bolo odročené na 22. september 2000 pre účely zistenia stavu konania vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu sťažovateľom.

Uvedené konanie bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v Nitre sp. zn. OKÚV-20/20-NR-2000 PR z 31. júla 2000 odložené.

Ďalšie pojednávanie (22. septembra 2000) bolo odročené na 2. november 2000 pre účely doplnenia dôkazov. Z nariadeného pojednávania sa ospravedlnil právny zástupca navrhovateľky z dôvodu krátkosti času na oboznámenie sa so spisovým materiálom. Za prítomnosti odporcu sa pojednávanie odročilo na 16. január 2001. Z tohto pojednávania sa právny zástupca navrhovateľky ospravedlnil pre chorobu. Za prítomnosti právnej zástupkyne odporcu bolo pojednávanie odročené na 6. marec 2001.

Z ďalšieho nariadeného pojednávania (6. marec 2001) sa právny zástupca navrhovateľky ospravedlnil z dôvodu jeho liečenia v zahraničí. Pojednávanie za prítomnosti právnej zástupkyne odporcu bolo odročené na 10. máj 2001.

Dňa 4. mája 2001 bol okresnému súdu doručený návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia „na zablokovanie majetku“, ktorý je predmetom tohto konania.

Dňa 10. mája 2001 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie právneho zástupcu navrhovateľky pre chorobu. Pojednávanie 10. mája 2001 za prítomnosti právnej zástupkyne odporcu bolo odročené na 21. jún 2001.

Dňa 14. mája 2001 bol okresnému súdu doručený návrh navrhovateľky na vydanie predbežného opatrenia, ktorým zakáže odporcovi nakladať s nehnuteľnosťami.

Okresný súd uznesením č. k. 16 C 373/98-79 z 21. mája 2001 vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal odporcovi nakladať s nehnuteľnosťami. Proti tomuto rozhodnutiu podal odporca 31. mája 2001 odvolanie.

Dňa 19. júna 2001 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie právneho zástupcu navrhovateľky z neúčasti na pojednávaní stanovenom na 21. jún 2001 z dôvodu jeho liečenia v zahraničí a 20. júna 2001 ospravedlnenie navrhovateľky z neúčasti na pojednávaní z dôvodu jej práceneschopnosti. Pojednávanie nariadené na 21. jún 2001 bolo za prítomnosti odporcu a jeho právnej zástupkyne odročené na neurčito.

Vec bola 24. júla 2001 predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní, ktorý ju listom sp. zn. 8 Co 305/01 z 31. júla 2001 obratom vrátil okresnému súdu ako predčasne predloženú z dôvodu zistených procesných nedostatkov.

Okresný súd uznesením č. k. 16 C 373/98-101 z 21. septembra 2002 rozhodol o úprave výroku uznesenia č. k. 16 C 373/98-79 z 21. mája 2001 o vydaní predbežného opatrenia a uznesením č. k. 16 C 373/98-103 z 19. novembra 2001 rozhodol o oprave dátumu. Vec bola opätovne zaslaná krajskému súdu 20. decembra 2001.

Krajský súd uznesením č. k. 8 Co 5014/01-107 z 28. februára 2002 rozhodol o zmene napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa tak, že návrh navrhovateľky zamietol.

Ďalšie pojednávanie súd nariadil na 22. október 2002. Z neúčasti na pojednávaní sa ospravedlnila navrhovateľka z dôvodu vypovedania plnej moci právneho zástupcovi. Pojednávanie za prítomnosti právnej zástupkyne odporcu bolo odročené na 5. december 2002. Aj toto pojednávanie (za prítomnosti odporcu a jeho právnej zástupkyne) bolo odročené pre neprítomnosť navrhovateľky, ktorá sa ospravedlnila z dôvodu, že „*v súčasnej dobe preberá moje zastupovanie nový právny zástupca*“.

Dňa 10. februára 2003 bol okresnému súdu prostredníctvom novej právnej zástupkyne navrhovateľky doručený návrh navrhovateľky na pripustenie zmeny (rozšírenia) pôvodného návrhu na určenie, že dohoda o vyporiadaní BSM uzatvorená účastníkmi 16. októbra 1998 je neplatná.

Dňa 12. februára 2003 sa konalo pojednávanie, na ktorom okresný súd uznesením pripustil rozšírenie návrhu navrhovateľky; pojednávanie za prítomnosti oboch účastníkov a ich právnych zástupcov bolo odročené na 2. apríl 2003 pre účely doplnenia dokladom z katastra nehnuteľností. Doklady zo Správy katastra Nitra boli súdu doručené 7. marca 2003.

Dňa 1. apríla 2003 okresný súd zrušil termín pojednávania stanoveného na 2. apríl 2003 z dôvodu práceneschopnosti sudkyne.

Dňa 26. mája 2003 sa konalo pojednávanie za prítomnosti oboch účastníkov konania a ich právnych zástupcov, ktoré bolo odročené na 18. august 2003 pre účely výsluchu svedkov a pripojenia súvisiacich spisov.

Ďalšie nariadené termíny pojednávania (8. augusta 2003 a 22. októbra 2003) okresný súd zrušil z dôvodu čerpania dovolenky a z dôvodu práceneschopnosti sudkyne.

Dňa 25. novembra 2003 bol okresnému súdu doručený návrh odporcu na vydanie predbežného opatrenia, ktorým zakáže navrhovateľke používať osobné motorové vozidlo.

Okresný súd uznesením č. k. 16 C 373/98-201 zo 7. januára 2004 vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal navrhovateľke používať osobné motorové vozidlo. Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka 23. januára 2004 odvolanie.

Dňa 29. januára 2004 bola vec predložená krajskému súdu. Krajský súd uznesením č. k. 9 Co 28/2004-318 z 27. februára 2004 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil s tým, že odporca je povinný podať žalobu o vydanie osobného motorového vozidla.

Dňa 20. októbra 2004 sa konalo pojednávanie, za prítomnosti oboch účastníkov a ich právnych zástupcov, ktoré bolo odročené na 8. december 2004 pre účely predloženia písomností navrhovateľkou.

Z pojednávania stanoveného na 8. december 2004 sa ospravedlnil právny zástupca navrhovateľky z dôvodu súrneho obchodného jednania. Pre neúčast' účastníkov aj ich právnych zástupcov bolo pojednávanie odročené na 9. február 2005. Z tohto pojednávania sa ospravedlnila právna zástupkyňa odporcu z dôvodu kolízie termínov pojednávaní. Pojednávanie (za prítomnosti oboch účastníkov a právneho zástupcu navrhovateľky) bolo odročené na 30. marec 2005 pre účely pripojenia súvisiacich spisov a výsluchu svedkov. Pojednávanie konané 30. marca 2005 (za prítomnosti účastníkov a právneho zástupcu navrhovateľky) bolo odročené na 4. apríl 2005 pre účely vyhlásenia rozsudku.

Na pojednávaní konanom 4. apríla 2005 okresný súd vyhlásil rozsudok č. k. 16 C 373/98-388, ktorým návrh navrhovateľky zamietol. Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka 8. júna 2005 odvolanie.

Okresný súd uznesením č. k. 16 C 373/98-403 z 12. júla 2005 konanie o odvolaní navrhovateľky zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za podané odvolanie. Po zaplatení súdneho poplatku (28. júla 2005) okresný súd uznesením č. k. 16 C 373/98-407 z 1. augusta 2005 predchádzajúce uznesenie zrušil.

Dňa 23. augusta 2005 bola vec predložená krajskému súdu. Odvolací súd vo veci nariadil pojednávanie na 20. september 2006, na ktorom odvolací súd rozsudkom č. k. 5 Co 197/2005-426 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa zamietnutia návrhu navrhovateľky na určenie neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM zmenil tak, že určil, že táto je neplatná; vo zvyšnej časti týkajúcej sa zamietnutia návrhu

na vyporiadanie BSM napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Proti tomuto rozsudku podal odporca 4. decembra 2006 dovolanie.

Dňa 20. decembra 2006 bola vec predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorý ju listom sp. zn. 3 Cdo 334/2006 z 22. januára 2007 obratom vrátil okresnému súdu ako predčasne predloženú z dôvodu zistených procesných nedostatkov.

Dňa 1. februára 2007 bol okresnému súdu doručený návrh navrhovateľky na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by zakázal [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] nakladať s nehnuteľnosťami. Okresný súd uznesením č. k. 16 C 373/98-451 z 1. marca 2007 návrh navrhovateľky zamietol.

Dňa 1. marca 2007 bola vec opätovne predložená najvyššiemu súdu.

Dňa 27. júna 2008 boli najvyššiemu súdu prostredníctvom právnej zástupkyne odporcu doručené kúpne zmluvy o predaji nehnuteľností a rozhodnutia Správy katastra Nitra o povolení vkladu do katastra nehnuteľností.

Najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 3 Cdo 53/2007 z 30. júla 2008 napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým bol zmenený rozsudok okresného súdu tak, že dohoda je neplatná, a rozsudok okresného súdu v časti, ktorou bol zamietnutý návrh na určenie neplatnosti dohody, zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vec bola 19. augusta 2008 preradená pod nové číslo do senátu 17 C a ďalej vedená pod sp. zn. 17 C 163/08.

Dňa 10. októbra 2008 okresný súd stanovil termín pojednávania na 8. december 2008. Okresnému súdu bola 4. decembra 2008 doručená žiadosť právnej zástupkyne odporcu o zrušenie pojednávania stanoveného na 8. december 2008 z dôvodu práceneschopnosti odporcu pre operáciu s oznámením, že odporca trvá na osobnej účasti na pojednávaní. Pojednávanie pre neprítomnosť účastníkov konania (právny zástupca navrhovateľky sa ospravedlnil z dôvodu kolízie termínov pojednávania) bolo odročené na 23. február 2009, podobne pre neprítomnosť účastníkov konania bolo odročené aj pojednávanie z 23. februára 2008 na 15. apríl 2009 (t. j. viac ako s jednoročným odstupom). Z dôvodu pridelenia zákonnej sudkyne na krajský súd okresný súd tento termín zrušil

a nový termín bol určený na 19. júl 2010. Vo veci sa nekonalo od 23. februára 2008 do 19. júla 2010.

Dňa 19. júla 2010 sa konalo pojednávanie za prítomnosti oboch účastníkov aj ich právnych zástupcov, ktoré bolo odročené na 4. október 2010 z dôvodu možného uzavretia mimosúdnej dohody. Na ďalšom pojednávaní 4. októbra 2010 však účastníci oznámili, že mimosúdnu dohodu neuzavreli. Pojednávanie bolo odročené na 19. november 2010 pre účely doplnenia dôkazov – súpisu majetku aktív a pasív účastníkov.

Dňa 19. novembra 2010 sa konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 28. január 2011 s tým, že odporca „*sa v lehote 30 dní vyjadrí k položkám*“.

Dňa 14. decembra 2010 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k pojednávaniu konanému 19. novembra 2010.

Dňa 7. januára 2011 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie odporcu z neúčasti na pojednávaní stanovenom na „*18. 1. 2011*“ kvôli „*zmene v pracovnom rozvrhu*“. Na ďalšom pojednávaní 28. januára 2011 za neprítomnosti účastníkov konania bolo odporcovi adresované upozornenie na možnosť uloženia poriadkovej pokuty, resp. predvedenia na pojednávanie. Pojednávanie bolo odročené na 4. apríl 2011.

Dňa 8. marca 2011 bol okresnému súdu doručený návrh odporcu na obstaranie listinného dôkazu – kúpnej zmluvy o predaji nehnuteľnosti navrhovateľkou.

Dňa 4. apríla 2011 sa konalo pojednávanie, za prítomnosti oboch účastníkov konania, ktoré bolo odročené na 1. jún 2011 s tým, že „*v lehote 15 dní sa odporca vyjadrí k jednotlivým položkám zo zápisnice... zo dňa 19. 11. 2010*“.

Dňa 18. apríla 2011 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k pojednávaniu konanému 4. apríla 2011, v ktorom navrhol doplniť dokazovanie.

Dňa 5. mája 2011 bol okresnému súdu prostredníctvom právneho zástupcu navrhovateľky doručený návrh navrhovateľky na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by zakázal odporcovi nakladať s nehnuteľnosťami.

Dňa 1. júna 2011 sa konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito pre účely vypracovania znaleckých posudkov týkajúcich sa ocenenia nehnuteľností ku dňu zániku BSM a ku dňu vyporiadania BSM.

Okresný súd uznesením č. k. 17 C 163/2008-560 z 1. júna 2011 zakázal odporcovi nakladať s nehnuteľnosťami. Proti tomuto rozhodnutiu sa odporca odvolal.

Vec bola krajskému súdu predložená 27. februára 2012. Krajský súd uznesením č. k. 25 Co 62/2012-589 z 26. marca 2012 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Dňa 27. júna 2012 zákonná sudkyňa vydala pokyn na vyžiadanie spisov z katastra nehnuteľností a zistenie informácií o stave pôžičky zo [REDAKOVANÉ]; tieto boli okresnému súdu predložené 25. júla 2012 a 30. júla 2012.

Okresný súd uznesením č. k. 17 C 163/2008-712 zo 17. júna 2013 ustanovil znalca [REDAKOVANÉ] ako znalca z odboru stavebníctva odvetvia odhadu hodnoty nehnuteľností na účel vypracovania znaleckého posudku (dva roky po odročení veci z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania). Proti tomuto rozhodnutiu podal odporca 10. júla 2013 odvolanie, ktoré doplnil 29. júla 2013.

Krajský súd uznesením č. k. 8 Co 303/2013-755 z 30. septembra 2013 odvolanie odporcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa o nariadení znaleckého dokazovania odmietol.

Dňa 20. decembra 2013 sa na okresný súd dostavil znalec a prevzal súdny spis pre účely vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 7. januára 2014 bol okresnému súdu doručený opätovný návrh odporcu na vykonanie dôkazu a námietka neodstrániteľnej prekážky konania.

Dňa 23. januára 2014 bol okresnému súdu doručený návrh odporcu na vykonanie dôkazu znaleckým dokazovaním.

Dňa 30. januára 2014 znalec predložil znalecký posudok č. 1/2014 z 27. januára 2014.

Dňa 24. februára 2014 bol okresnému súdu prostredníctvom právneho zástupcu odporcu doručený návrh na zastavenie konania o neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM a návrh na zamietnutie návrhu na vyporiadanie BSM.

Dňa 10. marca 2014 okresný súd zaslal znalecký posudok právnym zástupcom účastníkov, aby sa k nemu vyjadrili, čo odporca urobil 27. marca 2014 a navrhovateľka 7. apríla 2014, pričom okresnému súdu oznámila, že znalecký posudok nezahŕňal nehnuteľnosť zapísanú na LV č. [REDAKOVANÉ], preto je potrebné znalecké dokazovanie doplniť.

Dňa 16. júla 2014 okresný súd stanovil termín pojednávania na 20. október 2014.

Dňa 20. októbra 2014 sa konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 26. január 2015 pre účely doplnenia znaleckého posudku, pričom odporcovi bolo opätovne uložené vyjadriť sa „*k hnutelným veciam podľa zápisnice 19. 11. 2010*“.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

Povinnosťou súdov vyplývajúcou zo základného práva účastníkov súdneho konania na prerokovanie ich veci bez zbytočných prieťahov, v kontexte medzinárodných záväzkov

Slovenskej republiky garantovať účastníkom súdneho konania právo na prerokovanie ich veci v primeranej dobe (v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru), je zabezpečiť odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu v primeranej dobe (III. ÚS 111/04, III. ÚS 11/05).

Otázku existencie zbytočných prieťahov v konaní, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníkov konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (II. ÚS 74/97). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietaní porušenia práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

1. Predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je rozhodovanie o návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Konanie o tejto otázke nie je právne zložitá a metodika postupu je upravená tak v hmotnoprávných predpisoch (Občiansky zákonník), ako aj v procesných (Občiansky súdny poriadok). Súd sa tiež môžu opierať o dostatok stabilizovanej judikatúry všeobecných súdov.

Ústavný súd však uznáva, že takéto spory môžu byť náročné na dokazovanie (skutková zložitost), pričom v posudzovanom prípade súdy nielen zisťovali okruh vecí patriacich do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania a ich hodnotu ku dňu zániku manželstva, ale museli zohľadňovať aj ďalšie okolnosti vrátane posúdenia dohody o vyporiadaní BSM.

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom, podľa ktorého ústavný súd posudzuje, či v konaní vedenom okresným súdom došlo k zbytočným prieťahom. V správaní sťažovateľa, ktorý je v procesnom postavení odporcu, ústavný súd konštatoval isté skutočnosti, ktoré mohli viesť k spomaleniu posudzovaného konania, najmä nedostatok súčinnosti pri odpovedi na výzvu súdu, aby poskytol požadované vyjadrenie. Ústavný súd v tejto súvislosti vzal do úvahy, že v danom prípade ide o spor, v ktorom je

každý účastník povinný postupovať podľa § 6 a § 120 ods. 1 OSP a vyvíjať všetko úsilie na súčinnosť s vo veci konajúcim súdom tak, aby mohol o uplatnenej ochrane rozhodnúť v súlade so zákonom.

V súvislosti s účasťou sťažovateľa na nariadených pojednávaniach ústavný súd zistil, že na pojednávaniach 12. apríla 2000, 16. januára 2001, 6. marca 2001, 10. mája 2001 a 22. októbra 2002 sa síce nezúčastnil, bol však zastúpený svojou právnou zástupkyňou. V uvedených termínoch však je evidovaná neúčasť aj na strane navrhovateľky, spravidla pre chorobu jej právneho zástupcu. Podobne po ospravedlnení právneho zástupcu navrhovateľky sa na pojednávaní nariadenom na 8. december 2004 nezúčastnil nikto. Z pojednávania nariadeného na 8. december 2008 sa sťažovateľ ospravedlnil pre chorobu a z pojednávania nariadeného na 18. január 2011 sa ospravedlnil pre zmenu v pracovnom rozvrhu. Právna zástupkyňa sťažovateľa sa ospravedlnila kvôli kolízii pojednávania dvakrát, zo spisu však nevyplývalo, žeby táto skutočnosť bola dôvodom odročenia pojednávania.

K predĺženiu konania prispelo aj to, že účastníci konania využívali na obranu svojich práv procesné prostriedky, ktoré im náš právny poriadok poskytuje. V dôsledku procesnej aktivity sťažovateľa (návrh na nariadenie predbežného opatrenia, opravné prostriedky proti procesným rozhodnutiam, ako aj meritórnym rozhodnutiam, návrh na vykonanie dôkazu a na doplnenie znaleckého dokazovania, návrh na zastavenie konania) sa musel okresný súd s týmito procesnými návrhmi kvalifikovane vysporiadať, čo tiež malo vplyv na dĺžku napadnutého konania. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju predchádzajúcu judikatúru, podľa ktorej využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie jeho práv v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prieťahy (m. m. I. ÚS 31/01). Zároveň dĺžku konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných prieťahov v prípade, keď súd o procesných návrhoch sťažovateľa konal a rozhodoval bez zbytočných prieťahov (napr. II. ÚS 41/00).

Ústavný súd však po posúdení správania sa sťažovateľa konštatuje, že celkovo jeho správanie nebolo takého charakteru, aby podstatnou mierou prispelo k predĺženiu posudzovaného konania. Nedostatočnú súčinnosť však zohľadnil pri stanovení primeraného finančného zadosťučinenia.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 163/2008. Na základe prehľadu úkonov v danej veci ústavný súd konštatuje, že toto konanie je poznačené ako celok neefektívnosťou a nesústredenosťou. Návrh na začatie konania bol okresnému súdu doručený 22. decembra 1998, prvý termín pojednávania však stanovil okresný súd až na 12. apríl 2000. V ďalšej fáze konania (najmä v období od 22. septembra 2000 do 12. februára 2003, v menšom rozsahu aj v neskoršom období) okresný súd síce nariaďoval pojednávania, ale ich v prevažnom rozsahu bez ďalšieho odročoval (spravidla pre neprítomnosť navrhovateľky a práceneschopnosť jej právneho zástupcu) a vec meritórne neposudzoval. O nesústredenom postupe okresného súdu svedčí skutočnosť, že toleroval žiadosti účastníkov o odročovanie pojednávania. Z uvedeného vyplýva, že v priebehu konania a pri vykonávaní jednotlivých úkonov a pojednávania sa okresný súd neriadil dôsledne princípmi vyplývajúcimi z Občianskeho súdneho poriadku.

Ústavný súd konštatuje neefektívny a nesústredený postup okresného súdu aj pri ďalších činnostiach, napr. pri predkladaní spisu s opravným prostriedkom, keď kvôli procesným chybám bol spis 31. júla 2001 vrátený z krajského súdu a 22. januára 2007 z najvyššieho súdu. Nesústredene postupoval okresný súd aj pri vykonávaní znaleckého dokazovania, keď od prerušenia konania z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania (1. júna 2011) do vydania uznesenia o stanovení znalca (17. júna 2013) uplynuli dva roky. Pritom znalecké dokazovanie na ocenenie nehnuteľností patriacich do BSM v konaní o vypořádanie BSM bolo nariadené až viac ako po 14 rokoch od začatia konania. V priebehu konania zároveň okresný súd 20. októbra 2014 (po takmer deviatich mesiacoch od predloženia znaleckého posudku) zistil, že je potrebné znalecké dokazovanie doplniť. To znamená, že konanie sa v čase podania sťažnosti na ústavný súd ešte stále nachádzalo

vo fáze znaleckého dokazovania. Ústavný súd v súvislosti s posudzovaním efektivity namietaného konania upriamuje pozornosť na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej nielen nečinnosť, ale aj neefektívna (nesústredená) činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (obdobne napr. IV. ÚS 380/08, I. ÚS 7/2011).

K predĺženiu konania došlo aj v dôsledku nekonania na strane okresného súdu. V postupe okresného súdu sa vyskytli obdobia nečinnosti, konkrétne od 22. decembra 1998 do 12. apríla 2000, v období od 26. mája 2003 do 7. januára 2004 (okresný súd nekonal pre práceneschopnosť sudkyne a čerpanie dovolenky), od februára 2004 do 20. októbra 2004, od 23. februára 2009 do 19. júla 2010, od 27. júna 2012 do 17. júna 2013, od 30. januára 2014 do 20. októbra 2014, ktoré ústavný súd posúdil ako zbytočné prieťahy v namietanom konaní.

Ústavný súd zároveň konštatuje, že už samotná dĺžka trvania konania, ktorá predstavuje viac ako 15 rokov, sama osebe signalizuje porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (aj keď vec bola opakovane aj na krajskom súde, resp. na najvyššom súde z dôvodu rozhodovania o opravnom prostriedku, čo nemožno pripočítať na farchu okresného súdu). V tejto súvislosti už ústavný súd judikoval, že ak už konanie trvá neprimerane dlho, má všeobecný súd venovať zvláštnu pozornosť jeho urýchleniu (III. ÚS 146/05). Celkovo ústavný súd posúdil dĺžku konania na okresnom súde ako neprimerane dlhú a konštatuje, že okresný súd neposkytol sťažovateľovi v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 163/2008 rýchlu a účinnú ochranu jeho práv podľa § 6 a § 100 ods. 1 OSP, a preto rozhodol, že okresný súd v tomto konaní porušil základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo veci samej (bod 2 výroku nálezu).

IV.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Sťažovateľ výšku požadovanej sumy odôvodnil skutočnosťou, že *„po vyše 15 rokoch bránenia sa, proti nezákonným rozhodnutiam v tejto veci, som stratil dôveru k všeobecnému súdnictvu, reprezentovanému Okresným súdom Nitra a s ohľadom na doterajší priebeh konania už nemôžem predpokladať, že okresný súd odstráni stav právnej neistoty mojej, ako aj osôb, ktoré sa na mňa z hrôzou obrátili po tom, ako sa dozvedeli, že sa znova koná o majetku, z ktorým už viac ako 10 rokov disponujú na základe právoplatného nadobudnutia.“*

Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi po zohľadnení všetkých okolností prípadu aj primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 500 € (bod 3 výroku nálezu).

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Právny zástupca sťažovateľa si uplatnil nárok na náhradu trov v sume 1269,14 € za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2014 (za prevzatie a prípravu zastúpenia a za podanú ústavnú sťažnosť) v sume 625,73 € za jeden úkon právnej služby a režijný paušál 2 x 8,04 € v zmysle § 10 ods. 6 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Keďže je právny zástupca sťažovateľa platiteľom dane z pridanej hodnoty, bola požadovaná odmena zvýšená na 1 522,97 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky, podľa ktorého je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu. Za dva úkony vykonané v roku 2014 prináleží v zmysle uvedenej vyhlášky sťažovateľovi suma 134 € za jeden úkon právnej služby a dvakrát náhrada režijného paušálu v sume 8,04 €, celkom 284,08 €. Právny zástupca sťažovateľa je zároveň platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto sa odmena a náhrady zvyšujú podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty v sume 56,81 €. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľovi, spolu predstavuje teda sumu 340,89 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2015